

komme i denne Sag, ikke i nogen Grad bliver forstyrret af de Udtalelser, den højtærede Minister finder sig foranlediget til at fremkomme med paa nærværende Tidspunkt.

Med Hensyn til det, jeg fremførte angaaende Smørmærkerne, er det jo fuldstændig rigtigt, som den højtærede Minister siger, at det kan ikke i nogen overvældende Grad være Tilfældet, at en saadan Udlevering af Smør finder Sted uden Aflevering af Mærker. Nej, i nogen overvældende Grad kan det ikke finde Sted, men at det sker i ganske betydelig Udstrækning, er temmelig givet. Derfor vil jeg endnu en Gang henstille til den højtærede Minister at tage under velvillig Overvejelse at se at naa til en Løsning nu ved at give nogle ekstra Smørmærker i den kommende Maaned, for at vi en Gang for alle kan komme bort fra dette absolut forkastelige Forhold, at Folk en skønne Dag kommer til at staa overfor ikke at kunne faa Smør, fordi den handlende ikke tør gentage sin Forsømmelse af at forlange Mærker ved Udleveringen af Smør.

De Udtalelser, den højtærede Indenrigsminister fremsatte angaaende Kartoflerne, og de Oplysninger, der var indkommet fra Ernæringsraadet, peger jo netop i den Retning, jeg har tilladt mig at være Talsmand for: At Staten maa overtage Kartoffelforsyningen. Opgaven er ikke løst paa tilfredsstillende Maade af Kommunerne. Det kan nu en Gang ikke hjælpe noget at slaa sig til Taals med at mene, at naar man gør en Henstilling eller giver en direkte Ordre, bliver den efterkommet, thi det vil i mangfoldige Tilfælde vise sig, at saadanne Henstillinger og Paabud ikke følges. Selv om Regeringen gør sig nok saa megen Umage for gennem sine forskellige Organer at sørge for, at et Paabud bliver fulgt, vil det alligevel vise sig, naar Tiden kommer, at det har glippet, og det har faktisk glippet paa Kartoffelspørgsmaalets Omraade. Derfor nærer jeg Haab om, at vi ved Udvalgsforhandlingerne vil kunne komme til det Resultat at lægge hele Kartoffelforsyningen i Statens Haand, saaledes at der i hver Kommune til enhver Tid Aaret rundt forefindes Beholdninger af Kartofler, som kan komme almindelige Borgere i Hænde til en rimelig Pris og i tilstrækkelig god Kvalitet, hvad der ikke er Tilfældet i Øjeblikket.

Inden jeg slutter, vil jeg tillade mig at rette en Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister. Jeg vil spørge, om

Forslaget om Dyrtidstillæg til Tjenestemændene er paa Trapperne, og jeg vil bede den højtærede Minister give mig et Svar herpaa.

Indenrigsministeren (Rode): Til den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Ulrich) skal jeg blot sige, at han i allerhøjeste Grad maa have misforstaaet mig, naar han mente, at jeg overfor en Tilbøjelighed fra Venstres Side til at nærme sig Regeringspartiernes Standpunkt havde stillet mig afvisende. Jeg har gennem alle de Udtalelser, som er fremkommet i Dag, søgt at finde den bedst mulige Forstaaelse af det af det ærede Medlem fra Sorø (Martin Hansen) fremsatte Forslag og har netop derfor, da det fra anden Side blev betegnet som sandsynligt, at det ærede Medlem vilde forringe Lovforslaget, sagt, at jeg gik ud fra, at det ikke var hans Hensigt, men at jeg ikke kunde udtale mig om, hvorvidt den Plan, det ærede Medlem havde, indenfor den af ham angivne Ramme vilde indeholde en Forbedring af Lovforslaget eller i alt Fald noget lige saa godt — det maatte henstaa til nærmere Undersøgelse og Prøvelse. Jeg har derefter paapeget, at der stadig er en standende Uoverensstemmelse imellem os, en Uoverensstemmelse, hvor den ærede konservative Ordfører staar Side om Side med det ærede Medlem fra Sorø — det har jeg meget vel forstaaet, og det var ogsaa det, jeg gav Udtryk i mine forrige Bemærkninger til ham. Med Hensyn til Kommunernes Løsning af Opgaven overfor de vanskeligst stillede er vor Opfattelse stadig den, at Kommunen bør stilles frit, medens de to ærede Medlemmer ønsker at binde Kommunerne til en ganske bestemt Form. Det ærede Medlem sagde: Rabatmærker til bestemte Personer. Jeg mener, at der er visse Kommuner, hvor det vil være bedre at gaa frem paa den Maade, at Kommunen giver Rabatmærker til alle sine Indbyggere, at den derigennem kommer de vanskeligst stillede til Hjælp paa den ogsaa for disse bedste Maade. Der bestaar altsaa den Forskel i Opfattelserne, at jeg ønsker Kommunerne stillede frit overfor, hvilken Form de vil vælge for Opgavens Løsning.

Jeg nærer det samme Haab som den ærede Ordfører for det konservative Parti: at en Løsning maa kunne tilvejebringes, og det ærede Medlem fremsatte adskillige Udtalelser, som vidnede om, at hans Forstaaelse af Sagen var af en saadan Art, at man maatte kunne naa til Enighed